

[Statsministeren.]

gørelse, som hr. Erling Dinesen gav her i dag, understregede — i hvert fald gjorde den det for mig — at det var vigtigt, at man fik sikret tid til en egentlig udvalgsbehandling.

På den anden side må jeg sige til hr. Aksel Larsen, at det ikke er en rigtig gengivelse at sige, at regeringen ønskede konflikt i en uge. Jeg må minde om det, jeg sagde forleden dag, da vi havde debatten ved første behandling, at regeringen havde tre primære ønsker: for det første at konflikten blev standset, for det andet at et sådant indgreb skete hurtigt, og for det tredje at der kunne stå stort set et enigt folketing bag ved det. Og når jeg ikke kunne være af den opfattelse, at det ville være tilrådeligt at køre forslaget, som regeringen havde lagt frem, igennem på én dag, så var det som understreget ved første behandling, fordi regeringen var af den opfattelse, at dette ikke var anbefalelsesværdigt, medmindre der stod et stort set enigt folketing bagved. Det gør der nu, og dermed er der efter min mening tilvejebragt det fornødne grundlag for at kunne gøre dette, og jeg føler trang til her at takke for, at der er givet tilslutning fra socialdemokratiets og SF's side til, at konflikten kan blive standset.

J. O. Krag: Jeg er bange for, at den udtalelse, statsministeren lige kom med, ikke står for en nærmere prøvelse. Det er jo ikke rigtigt, at den løsning, vi nu får, var den, regeringen og statsministeren ønskede. Det stod ganske tydeligt for enhver, der fulgte debatten her forleden dag, at det var statsministerens ønske, at samfundet — eller nogle i samfundet, jeg ved ikke hvem — skulle belastes med omkostningerne for en uges konflikt. Det var jo ganske klart statsministerens hensigt, men statsministeren er blevet bragt på bedre tanker, og det er vel det, der forklarer, at vi i dag, måske for første gang i folketingets historie, holder møde på en store bededag, en bods- og bededag. Og det er jo også rigtigt, som venstres ordfører sagde det, at nu er der sikret friske blomster til mors dag; om blomsterne på fars dag er visnet lidt, det ved jeg ikke rigtig.

Se, Valborgaften har spillet en stor rolle i en af ordførernes omtale af det, der foregår

her. Valborgaften, det er den hellige St. Valpurgis' dødsnat. Er der også noget, der er afgået ved døden her? Ja, det tror jeg der er. Jeg tror, at myten om de harmonisk samarbejdende regeringspartier er blevet aflivet af kendsgerningerne. Spørgsmålet er nu, hvad der videre skal ske, og jeg vil gerne have lov at understrege over for folketinget og offentligheden, at spørgsmålet om landbrugsstøtten og landbrugsstøttens størrelse overhovedet ikke har været inddraget i forhandlingerne. Og jeg vil gerne understrege, at oppositionspartierne er fuldstændig frit stillet overfor, hvilken støtte landbruget nu skal have. Socialdemokratiet er uforpligtet og kan derfor tage en rent saglig stilling til spørgsmålet om landbrugsstøtten. Kan regeringen også det? Hvordan ligger det egentlig med landbrugsstøtten? Jeg forstår på statsministeren, at sammenkædning skal vi ikke have mere af. Der er ikke længere sammenkædning mellem de lønninger, der betales i landbrugserhvervet, og støtten til landbruget. Det har statsministeren bragt til en ende. Der er ingen sammenkædning længere. Jeg forstår også, at de 100 mill. kr., som landbruget havde fået tilsagn om, hvis der var blevet forlig på arbejdsmarkedet, er faldet væk. Og så er det jo interessant at få at vide — og jeg regner med, at statsministeren vil udtale sig om det nu — hvad der så skal ske med landbrugsstøtten. Hvilken størrelse får den? Bliver den lavere end de 100 mill. kr. og i så fald hvor meget lavere? Jeg synes, det kunne være en interessant oplysning for tingets medlemmer, inden vi nu skal stemme.

Jeg var glad ved at høre, at de konservative er så tilfreds med resultatet. Ganske vist forstår jeg, at de konservative nu om lidt vil stemme for det, man helt klart sagde man under ingen omstændigheder ville gå ind på, nemlig at ophøje forligsskitsen til lov; det vil man stemme for om lidt og er tilfreds med det, og det er jo altid rart, når i hvert fald ét af regeringspartierne er tilfreds.

Statsministeren (Hilmar Baunsgaard): Jeg vil gerne bekræfte over for hr. J. O. Krag, at dette var ikke den løsning, regeringen principielt helst så. Men det, vi stod over for, var jo, hvad jeg tror vi alle her i tinget så